

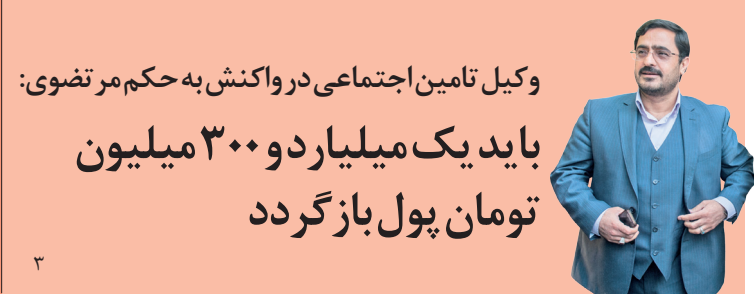
جامعه

وزیر بهداشت:
وزیر دولت بعد
نخواهم بود

سیاست

وکیل تامین اجتماعی در واکنش به حکم مر تظوی:
باید یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون
تومان پول بازگرد

تیزرهای امروز

۱۲ فعال رسانه‌ای و خبرنگار
از نمايشگاه مطبوعات می گویند

نهادنیان:
وظیفه دولت حراست
از آزادی بیان است

۸

حمله معترضان مسکن مهر پردیس
بهر بیس بانک مرکزی

نماینده بخشی از
معترضان: به این شعارها
اعتقاد نداریم

۴

عمادالدین باقی در گفت و گو با
«اعتقاد» از رابطه حسن روحانی
و حقوق شهروندی می گوید

نیازمند یک منشور
حقوق شهروندی از سوی
تمام ارکان نظام هستیم

نشست «هابرماس و روشنفکران
ایرانی» با سخنرانی قانعی راه، زارع
شیرین کنندی، شجاعی و بهرام
هابرماس و ایرانیان

۷

اطمینان نعمت زاده
از قرار دادهای خودرویی
امضا بدون پیش شرط
انتخاباتی

۵

لئونارد کوهن در ۸۲ سالگی
در گذشت
دنیا تاریک تر شد

۱۲

نگاه روز
عباس ملکی
استاد دانشگاه صنعتی شریف

چرا ترامپ
به کاخ سفید رسید؟

دونالد ترامپ بالاخره به کاخ سفید راه یافت. با وجود تردیدهای صاحب نظران، اشتباه نظر سنجی ها، استهزای رسانه ها و تنها گذاشتن او از طرف هم حزبی های جمهوریخواهش، انگار تقدیر بر این بسود که او از همه موانع و سدسها بگذرد و خود را به ساختمان شماره ۱۶۰۰ خیابان پنسیلوانیا در شهر واشنگتن برساند. تحلیل چرایی انتخاب ترامپ از جانب اکثریت مردم آمریکا و زمینه های آن، نیازمند فرصتی وسیع و نوشته ای گسترده تر است. اما در این نوشته به برخی مفاهیم و روندهای این انتخاب اشاره می کنیم: اول، وضعیت معیشتی بخش هایی از جامعه امریکاست. روند وضعیت شغلی امریکاییان موید این نکته است که انبوهی از مشاغل از آمریکا به دیگر کشورها از جمله چین و مکزیک مهاجرت کرده است. من در سال های ۲۰۱۲ و ۱۳ آنشکارا و به صورت مشهود می دیدم که عرش طبقات متوسط آمریکا در خرید اجناس جدید و لوازم پرزرق و برق چگونه در سایه کاهش درآمدهای خانوار کم شد و چگونه رستوران های پر ازدحام بعد از رکود ۲۰۰۸ میلادی دیگر به حالت سابق بازنگشت. گرچه سرانه تولید ناخالص داخلی امریکاجزو بالاترین هاست، اما نباید از یاد برد که فاصله طبقاتی هم در این کشور افزایش یافته است. به جای هر صد هزار نفر که فقیر تر می شدند، یک نفر در نیویورک به ثروتی افسانه ای دست می یافت و شاخص تولید داخلی آمریکا را بالا نگه می داشت. عصبانیت در چهره مردم آمریکا در این سال هادیده می شد.

دوم، مساله ثبات و تغییر است. به صورت شهودی هر ده سال یکبار مردم نیاز دارند که چهره های جدیدی را در میان تصمیم گیران کشور ببینند. روند حاکم بر واشنگتن در این سال ها عمدتاً به حزب دموکرات و خانواده کلینتون بازمی گشت. ویژگی های شخصی باراک اوباما و از بقیه دموکرات ها متمایز می ساخت. به خصوص رفتار او با مخالفان خود که نشان از بزرگواری او داشت. اوباما در کارزار انتخاباتی اخیر این رفتار محترمانه را کنار گذاشت. جمهوریخواهان هم در نگاه مردم چنان بودند که، وقتی با هم حزبی خود یعنی ترامپ اینچنین می کنند، باید بگران چه خواهند کرد؟ در چنین وضعیتی ترامپ خود را از حاکمیت واشنگتن بیرون جلوه داد و در میان خودی های طبقه مسلط بر سیاست آمریکا، غیر خودی دیده شد. او گرچه میلیاردار است و چنان که گفته اند، شوونات زبانی را نگه نمی دارد و اخلاق مناسب یک شهروند فرهیخته را ندارد. اما به مردمان شهرهای کوچک و روستاهای آمریکا این حس را القا کرد که در کنار آنان است. به آنان قول داد که شغل ها را به آمریکا بازگرداند. کار بیزایمانی اصلی او در ایجاد مانع برای واردات محصولات خارجی (پروتکشنیزم) بود، چیزی که هر کارگر سفید پوست را به این تصور رساند که کالای محصول دست و فکر او جایگزین کالای وارداتی خواهد شد.

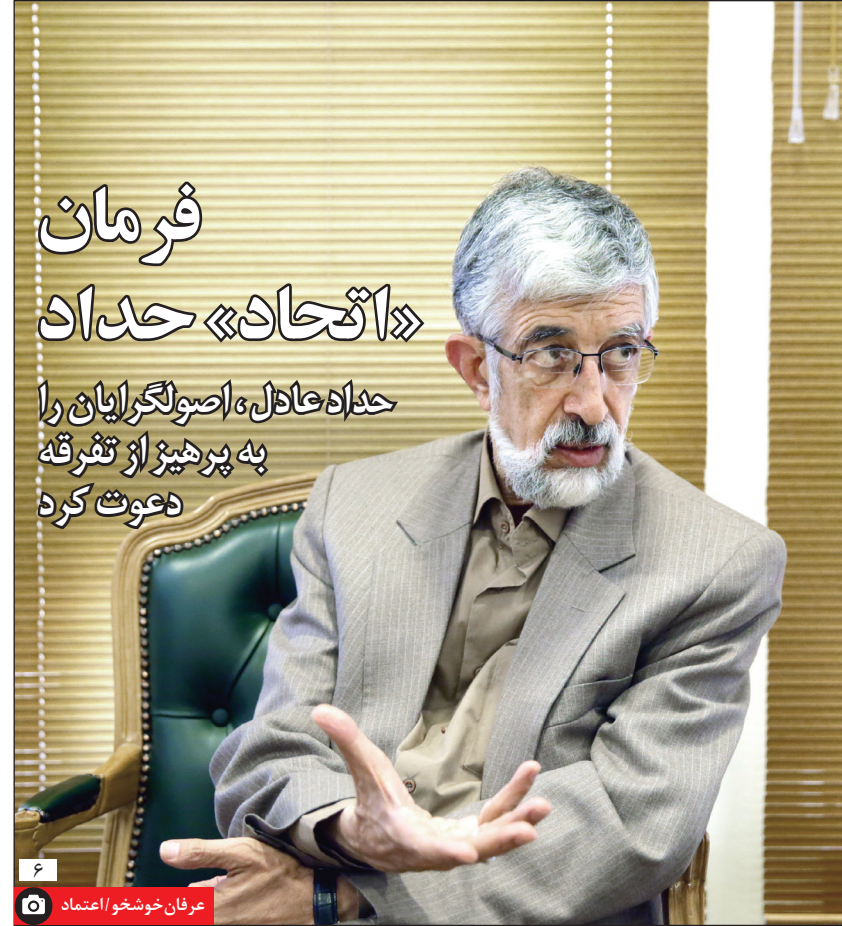
سوم، مساله روابط بین الملل است. روند حاکم بر سیاست خارجی آمریکا تا کنون حضور گسترده در سراسر جهان بوده است. آمریکا، پلیس خودخوانده جهان بوده، در هر حادثه ای خود را حاضر می بیند و به نفع یا ضرر یکی از بازیگران موضع می گیرد. این روش گرچه با مختصات ابرقدرتی این کشور همخوانی داشته، اما همزمان مدیریت سیاست خارجی را برای واشنگتن پیچیده و پرهزینه می کند. به ویژه اینکه ذات برخی تحولات جهانی به گونه ای است که به راحتی و مثلا با مبارزان هوایی یا اعطای کمک مالی حل نمی شود. برخی موضوعات سیاسی در جهان خاصیت تداوم دارند و نیازمند راه حل هایی از جنس دیگریند. بعد است که تلاش های آمریکا نتواند تنش در خاورمیانه را به سرانجامی رساند، یا جنس تعاملات روسیه و اروپا از نوعی نیست که به فرجام همزیستی مسالمت آمیز برسد. یا خروج انگلستان از اتحادیه اروپا دارای پیامدهای درازمدتی در قاره اروپا و همکاری های فرا ائتلافی است. همچنین است تحولات دریای جنوبی چین، جایی که ترامپ اعتقادی به جمع **ادامه در صفحه ۱۰** شدن آمریکا و متحدانش بدون حضور چین در مشارکت فرافسیفیکسی (ترانس پاسیفیک پیارت نشیپ) ندارد.

«اعتقاد» فرجام توافق هسته ای بانگه به رویکرد ساکن جدید کاخ سفید را بررسی کرد

پیام واحد ایران و اروپا به ترامپ

ظریف: ترجیح ما این است همه به برجام پایبند بمانند | موگرینی: برجام توافق دو جانبه نیست

فرمان
«اتحاد» حداد
حداده عادل، اصولگرایان را
به پرهیز از تفرقه
دعوت کرد

۶

مرغان خوشگو / اعتقاد

ائتلاف تا
اطلاع ثانوی
محمدرضا خاتمی، پیر وحدت
چریان اصلاحات و اعتدال
صحنه گذار شد

۶

صبا طاهران / اعتقاد

نگاه سیاسی
کاظم اکرمی
وزیر اسبق آموزش و پرورش

صدای منتقدان دلسوز را بشنوم

دولت در روزهای گذشته سه تغییر مهم در کابینه را با موفقیت پشت سر گذاشت و توانست سه وزیر مورد نظرش را بدون در دسترورد کابینه کند و این اتفاق جای امیدواری دارد که دولت بتواند در این حوزه حرکت های تکاملی و اصلاحی را در برنامه های پیش برد. در این میان اما موضوع دیگری هم وجود دارد، مساله ای که بی شک امروز باید مهم ترین اولویت دولت باشد. شکی نیست که تغییر سه وزیر در حوزه اجتماعی می تواند کمک کننده باشد اما حقیقت امر این است که امروز مهم ترین مشکل و دغدغه مردم مساله اقتصاد است. موضوع معیشت و بیکاری امروز ملموس ترین مشکلی است که جامعه ایران با آن روبرو است. شاید از همین رو بود که نمایندگان مجلس هم پس از استعفای سه وزیر و در جریان رای اعتماد به این موضوع تاکید کردند و بحث ترسیم بخش اقتصادی کابینه را نیز پیش کشیدند. همه اینها نشان از این دارد که امروز موضوع اقتصاد مهم ترین و اساسی ترین مساله ای است که جامعه ایران را درگیر خود کرده است. از سوی دیگر بیشتر حامیان دولت به خوبی می دانند اقتصاد می تواند پاشنه آشیل دولت روحانی در انتخابات سال آینده باشد و از همین رو تلاش خود را به کار گرفته اند تا دولت را به سمت ترسیم بخش اقتصادی کابینه نیز سوق دهند. شکی نیست که دولت برنامه ها و تصمیماتی برای اقتصاد دارد و در این سه سال و نیم گذشته هم همه تلاش خود را به کار بسته تا مسیر دشوار و ناهموار اقتصاد کمی هموار سازد و تحولات جدی را رقم بزند و بخشی از این تصمیمات نیز به نمر نشسته و دولت توانست تورم را کنترل کند و ثبات را به بازار برگرداند اما واقعیت امر این است

نگاه روز
عباس عیدی
روزنامه نگار

یک گام رو به جلو

هفته گذشته گزارشی از واگذاری املاک نجومی در شهرداری از سوی آقای احمد توکلی به نمایندگی از سازمان شبکه دیدبان شفافیت و عدالت ارایه شد که در نوع خود گام مهمی است و باید از دست اندر کاران آن تقدیر کرد. این گزارش از چند حیث اهمیت دارد. اول از همه اینکه یک نهاد غیر دولتی اقدام به تهیه این گزارش کرده است. فارغ از نقاط ضعف و قوت گزارش که در جای خود مهم است و باید به آنها پرداخت، نفس اینکه یک نهاد غیر دولتی به این موضوع حساس وارد شده و گزارش داده، اهمیت فراوانی دارد و گام بزرگی در مبارزه با فساد است. نکته دوم اینکه گزارش آن تا آن حد بی طرفانه است، که رضایت نسبی مخاطب را جلب کند. سومین نکته اینکه دست اندر کاران این نهاد غیر دولتی منسوب به اصولگرایان هستند و همین که نخستین گزارش خود را درباره یک نهاد تحت مدیریت اصولگرایان منتشر کرده اند، جالب است. فراموش نشود که این گزارش در شرایطی منتشر شده که شایبه حضور آقای شهردار در انتخابات نیز وجود داشته است و اگر احتمال کوچکی هم برای چنین حضوری بود، با این گزارش عملاً چنین حضوری منتفی شده است. به همین دلیل از سوی اصولگرایان شورا با نگاه منفی مواجه شده است. برخی از نکات مهم گزارش مذکور شامل موارد زیر می شود:

«مصوبه حمایت از تولید و عرضه مسکن برای گروه های کم درآمد و آسان که فاقد زمین یا خانه هستند. (ولی اقدام اخیر شهرداری) در قالب آن آپارتمان رختانه در ولنجک، نیوران و آجودانیه به مدیران ارشد در شهرداری و بیرون آن واگذار شده است. در گزارش از ۱۰۸ فقره واگذاری نام برده شده که در آن ۱۱۰ ملک به ۱۲۲ نفر واگذار شده است. مساحت کل املاک واگذار شده ۱۷ هزار و ۱۸ متر مربع بوده که ارزش فروش تمام املاک

هاکوپیان

خانواده بزرگ هاکوپیان
با یک اندیشه
وقار، زیبایی، ایرانی

HACOUPIAN.NET
telegram.me/hacoupiannc

بزرگ

برای گرم کردن قلب

متناسب با نیاز شما...
سرویس پهنای باند اختصاصی اینترنت

ثبت درخواست در:
www.respina.net
خط ویژه: ۱۵۹۹
واحد فروش: ۲۳۰ ۲۳۰ ۸۴ - ۰۲۱